

זוהר היומי

זוהר שמות – דף רל"ט ע"ב

פרשת פקודי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רל"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וְאֵת בְּנָיו לֵאמֹר, רְזָא הָכָא, דְּהָא אוֹקִימָנָא לִית צו אֱלָא עֲבוּדַת כּוֹכְבִּים וּמִזְלֹת, וְהָכָא אֲתִיְהִיבַת לִיה, לְאִתּוּקְדָא הֵהִיא מִחֻשְׁבָּה רָעָה, וְלֹאֲעֲבָרָא לָהּ מִגּוֹ קוּדְשָׁא, בְּהָאִי רְעוּתָא דְסִלְקָא לְעִילָא, וּבְהָא תִנְגָּא, וְתִרְבִּין דְּאִתּוּקְדָן. בְּגִין לְאִתְעֲבָרָא מִן קוּדְשָׁא. וְהָאִי צו, בְּרִשׁוּתִייהוּ קִיִּימָא, לְאַפְרָשָׁא לָהּ מִן קוּדְשָׁא, מִגּוֹ הָאִי קִרְבָּנָא. וְאִי תִימָא (במדבר כח) צו אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. הֵכִי נָמִי, דְּהָא בְּרִשׁוּתִייהוּ קִיִּימָא, (ד'א לאפרשא לה מן קדושה) כָּל זְמָנָא דְעֲבָדֵי רְעוּתָא דְמֵאֲרִיהוֹן, דְּלֹא יִכְלָא לְשִׁלְטָאָה עֲלִייהוּ.

תרגום לעברית

ועל זה נתן הצד האחר הזה ביד הפה, שפיתוב (שם ו) צו את אהרן ואת בניו לאמר. הסוד כאן, שהרי בארנו אין צו אלא עבודה זרה, וכאן נתנה לו לשרף המחשבה הרעה ולהעבירה מתוך הקדש ברצון הזה שעולה למעלה, בעשן הזה ובחלבים שנשרפים, כדי שיעברו מן הקדש. והצו הזה עומד ברשותם להפרידה מן הקדש מתוך הקרבן הזה. ואם תאמר, (במדבר כח) צו את בני ישראל - גם כן, שהרי ברשותם עומד (להפריד אותה מן הקדשה) כל זמן שעושים רצונו של רבונם שלא יוכל לשלט עליהם.

וְהָאֵי קָרָא כָּלָא, אֲתִיָּא לְאַחֲזָא רְזָא דְמַלְכָּה, לְאַעֲטָרָא לְהֵהוּא רוּחַ קוּדְשָׁא, לְעִילָא לְעִילָא, וּלְאַפְרָשָׁא לָהּ לְדָא רוּחַ טוּמְאַה, לְנַחֲתָא לָהּ לְתַתָּא לְתַתָּא, דָּא בְרַעוּתָא וּבְצִלוּתָא כְּדָקְאֻמְרוֹן, וְדָא בְּעוּבָדָא, כָּלָא כְּדָקְחִי לִיָּהּ.

תרגום לעברית

וְהַמְקָרָא הַזֶּה כָּלוּ בָּא לְהַרְאוֹת אֶת סוּד הַדְּבָר, לְעַטֵּר אֶת אוֹתָהּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וּלְהַפְרִיד אֶת רוּחַ הַטְּמֵאָה הַזֶּה לְהוֹרִידָהּ לְמַטָּה לְמַטָּה, וְזֶה בְּרָצוֹן וּבְתַפְלָה כְּמוֹ שְׁאֻמְרוֹנוֹ, וְזֶה בְּמַעֲשֵׂה, הַכֹּל כְּרָאוּי לוֹ.

טקסט הזוהר

וְהָאֵי קָרָא מוּכַח עַלִיָּהּוּ, דְּכְתִיב, צוֹ אֶת אֲהֶרֶן וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר. צוֹ: דָּא עֲבוּדַת כּוֹכְבִּים וּמַזְלוֹת רוּחַ מְסֻבָּא. לֵאמֹר: (נח ס' ע"א) דָּא אֲתַתָּא, דְּאֶקְרִי (משלי לא) יִרְאַת יְיָ. כְּתִיב הִכָּא לֵאמֹר, וּכְתִיב הֵתֵם לֵאמֹר (ירמיה ג) הֵן יִשְׁלַח אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ, וְהָאֵא אוּקְמוּהָ. וּבְגִין כֵּה, כָּלָא אֲתַמַּר, וּכְהִנָּא קִיַּמָּא לְאַתְקִנָּא כָּלָא, בְּרָזָא (רמ"ד ע"ב) דְּאָדָם וּבְהִמָּה. זַכָּאָה חוּלְקִיהוֹן דְּצַדִּיקִיָּא, בְּעֶלְמָא דִּין, וּבְעֶלְמָא דְּאֵתִי, לְאִינוֹן יַדְעִי אֲרַחֲי דְּאוֹרִיָּתָא, וְאֲזִלִּי בָּהּ בְּאַרְחַ קְשׁוּט, עַלִיָּהּוּ כְּתִיב, (ישעיה לח) יְיָ עֲלִיָּהֶם יַחֲיוּ. מֵאִי עֲלִיָּהֶם. אֲלִין אֲרַחֲוִי דְּאוֹרִיָּתָא. יַחֲיוּ, יִתְקַיְּמוּ בְּהָאֵי עֶלְמָא, וּבְעֶלְמָא דְּאֵתִי.

תרגום לעברית

וּפְסוּק זֶה מוּכַח עַלִיָּהֶם, שְׁכָתוּב צוֹ אֶת אֲהֶרֶן וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר. צו - זֶה עֲבוּדָה זָרָה, רוּחַ הַטְּמֵאָה. לֵאמֹר - זֶה אִשָּׁה, שְׁנִקְרָאת יִרְאַת ה'. כְּתוּב כָּאֵן לֵאמֹר, וּכְתוּב שָׁם (ירמיה ג) לֵאמֹר הֵן יִשְׁלַח אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ. וּמִשּׁוּם כֵּה הַכֹּל נֶאֱמַר, וְהִכָּהֵן עוֹמֵד לְהִתְקִין אֶת הַכֹּל, בְּסוּד שֶׁל אָדָם וּבְהִמָּה. אֲשֶׁרִי חֲלָקֻם שֶׁל הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה

ובעולם הבא לאותם היודעים את דרכי התורה והולכים בה בדרך אמת, עליהם כתוב (ישעיה לח) ה' עליהם יחיו. מה זה עליהם? אלו דרכי התורה. יחיו - יתקיימו בעולם הזה ובעולם הבא.

טקסט הזוהר

תא חזי, כתיב זאת תורת העולה, אמר רבי חייא, האי קרא אוקימנא ליה בהאי גוונא, זאת תורת: דא כנסת ישראל. העולה: דאיהי סלקת ואתעטרת לעילא לעילא, לאתקשרא כדקא יאות, עד אתר דאקרי קדש הקדשים.

תרגום לעברית

בא וראה, כתוב זאת תורת העולה. אמר רבי חייא, פסוק זה בארנו אותו בגון הזה: זאת תורת - זו כנסת ישראל. העולה - שהיא עולה ומתעטרת למעלה למעלה להתקשר כראוי עד המקום שנקרא קדש הקדשים.

טקסט הזוהר

דבר אחר, זאת תורת: דא כנסת ישראל. העולה: דא מחשבה רעה, דאיהי סלקא על רעותא דבר נש, לאסטאה ליה מאורחא דקשוט. היא העולה, היא היא דסלקא, ואסטיאת ליה לבר נש, פעי לאוקדא ליה בנורא, בגין דלא יתייהב לה דוכתא (נ"א לאסטאה) לאסגאה.

תרגום לעברית

דבר אחר, זאת תורת - זו כנסת ישראל. העולה - זו מחשבה רעה שעולה על רצון האדם להסתותו מדרך האמת. היא העולה - היא היא שעולה ומסטה את האדם, וצריך לשרפה באש כדי לא לתת לה מקום (להסתות) לרבות.

ובגין כה, על מוקדה על המזבח כל הלילה, מאן לילה, דא כנסת ישראל. (דאיהי זאת בגין) דאיתא לדכא ליה לבר נש, מההוא רעותא. על מוקדה. בגין די נהר דינור, איהו אתר לאוקדא לכל אינון, דלא קיימי בקיומיהו, דהא עאלין לון בההוא נורא דדליק, ומעברי שולטנהון מעלמא. ובגין דלא ישלוט, אצטריך על מוקדה על המזבח כל הלילה, ואתכפייא ולא שלטא.

תרגום לעברית

ומשום כה, על מוקדה על המזבח כל הלילה. מי הוא הלילה? זו כנסת ישראל, (שהיא זאת משום) שבאה לטהר את האדם מאותו הרצון. על מוקדה, משום שנהר דינור הוא מקום לשרף כל אותם שלא עומדים על מקומם, שהרי מכניסים אותם באותה אש שדולקת, ומעבירים את שלטונם מן העולם. ובכדי שלא ישלט, צריך על מוקדה על המזבח כל הלילה, ונכנעת ולא שולטת.

טקסט הזוהר

ועל דא, כד אתכפייא האי, סלקא כנסת ישראל, דאיהי רוח קודשא, דסלקא ואתעטרא לעילא, דהא סליקו דילה, כד אתכפייא האי חילא אחרא, ואתפרשא מינה. ובגין כה, בעינו ברזא דקרבנא, לאפרשא להאי סטרא מרוח קודשא, ולמיהב לה חולקא, בגין דרוח קודשא אסתלק לעילא.

תרגום לעברית

ועל כה, כשה נכנע, עולה כנסת ישראל, שהיא רוח הקדש, שעולה ומתעטרת למעלה, שהרי עלייתה כשנכנע הכח האחר הזה ונפרד ממנה. ומשום כה צריכים בסוד הקרבן להפריד את הצד הזה מרוח הקדש ולתת לו חלק, כדי שרוח הקדש תתעלה למעלה.

וְתָא חַוִּי, בְּזִמְנָא דְאַתְבְּנִי בֵּי מְקַדְשָׁא, וְאַתְעֵבִיד. אֶתְכַפֵּיִיא סְטָרָא אַחֲרָא, וְאַסְתֵּלֵק מֵעֲלָמָא. וְכֵד אֶסְתֵּלֵק מֵעֲלָמָא, וְאַתְקָם מִשְׁכְּנָא עַל יְדָא דְמֹשֶׁה, כְּדִין אֶתְקָם לְעִילָא וְתַתָּא. הָדָא הוּא דְכְתִיב, וַיָּקָם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. מֵאִי וַיָּקָם. אֵלָא דְאוּקִים לָהּ, לְאַסְתֵּלֵקָא לְעִילָא לְעִילָא. וְעַל דָּא, וַיָּקָם מֹשֶׁה, מֵאֵן דִּהְוָה מְאִידְ אוּקְמִיה, כְּמֵאֵן דְאוּקִים לְמֵאֵן דְנִפְּיל. כְּגִוּוֹנָא דָּא, לְזִמְנָא דְאַתִּי כְתִיב (עמוס ט) אָקִים אֶת סֶכֶת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת.

תרגום לעברית

ובא ראה, בזמן שנבנה בית המקדש ונעשה, נכנע הצד האחר והסתלק מהעולם. וכשהסתלק מהעולם והוקם המשכן על ידי משה, אז הוקם למעלה ולמטה. זהו שכתוב וַיָּקָם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן. מה זה וַיָּקָם? אלא שהקים אותה להתעלות למעלה למעלה. ולכך וַיָּקָם מֹשֶׁה. מה שהיה נמוך - הוא הקימו, כמי שמקים את מי שנפל. כמו כן לעתיד לבא כתוב, (עמוס ט) אָקִים אֶת סֶכֶת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ר"מ ע"א) ◆

טקסט הזוהר

כְּתִיב, (עמוס ה) נִפְּלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל, מֵאִי לֹא תוֹסִיף קוּם. (משמע דחד זמנא אחרא קמת) אֵלָא בְּזִמְנָא אַחֲרָא קָמַת. הִיא קָמַת מִגְרָמָהּ, וְלֹא אוּקִים לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּהָא בְּגִלוּתָא דְמִצְרַיִם, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוּקִים לָהּ, וְעַבְד כְּמָה נִסִּין, בְּגִין לְאַקְמָא לָהּ, וּבְגִלוּתָא דְכָבֵל הוּא לֹא אוּקִים לָהּ, בְּגִין דְלֹא עָבַד לֹון נְסִים, דְּגָרִים חוּבָה, אֵלָא הִיא קָמַת. וּסְלִיקוּ בְּנֵי גוּלָהּ, כְּאִינוּן דְלֹא הָוָה לֹון פְּרוּקָא, וְלֹא הָוָה תִּיאובְתָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵיהּ, בְּגִין דְגָרִם הֵהוּא חוּבָא,

כְּתוּב (שם ה) נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל. מֶה זֶה לֹא תוֹסִיף קוּם? (משמע שבזמן אחר קמה) אֲלֵא שְׁבֻזְמָן אַחֵר הִיא קָמָה. הִיא קָמָה מֵעֲצָמָהּ, וְלֹא הִקְיָמָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁהִירֵי בְּגָלוֹת מִצֻּרִים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵקִים אוֹתָהּ וַעֲשֶׂה כַּמָּה נְסִים כְּדֵי לְהִקְיָמָהּ, וּבְגָלוֹת בְּכָל הוּא לֹא הֵקִים אוֹתָהּ, מִשּׁוּם שֶׁלֹּא עָשָׂה לָהֶם נְסִים, שְׁגָרָם הַחֲטָא, אֲלֵא הִיא קָמָה. וַעֲלוּ בְּנֵי הַגּוֹלָה כְּאוֹתָם שֶׁלֹּא הָיָה לָהֶם פְּדוּת, וְלֹא הָיְתָה תְּשׁוּקָתוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם, מִשּׁוּם שֶׁגָּרָם אוֹתוֹ הַחֲטָא, שֶׁהֵם נָשִׁים נְכָרִיּוֹת.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.